

Onveilig schoolklimaat en geen nazorg na seksuele intimidatie.

De Commissie stelt vast dat de school de besluiten en afwegingen rondom de schorsing/(niet)verwijdering van M op goede gronden heeft kunnen nemen en maken; geconstateerd wordt, dat de stappen in dit proces zorgvuldig zijn gezet. Dat de school in dat verband het advies van de zedenpolitie zwaar heeft laten wegen, acht de Commissie niet onbegrijpelijk. In zoverre is de klacht ongegrond.

Alhoewel aan L op 4 oktober 2017 is doorgegeven dat M weer op school zou terugkeren, vraagt de Commissie zich af, of het haar duidelijk was dat de terugkeer de volgende dag al zou plaatsvinden. De Commissie kan zich daarom voorstellen dat de confrontatie met M, de volgende dag op school, heeft bijgedragen aan haar gevoel van onveiligheid.

Daarnaast had het in de rede gelegen indien aan L een vorm van counseling was aangeboden of dat zij zou zijn doorverwezen naar de schoolmaatschappelijk werker. Voor zover aan de Commissie bekend, is aangegeven dat L om hulp kon vragen als zij dat nodig had, maar is er aan haar geen actief aanbod van enige 'slachtofferhulp' gedaan. In zoverre is de klacht gegrond.

De Commissie sluit niet uit dat de school onbedoeld meer aandacht heeft besteed aan de terugkeer van M en dat tegelijk L niet de nazorg heeft gekregen die zij nodig had. Dat de school hierin (bewust) 'partijdig' is geweest, acht de Commissie niet aannemelijk.

Voorts acht de Commissie het van de zijde klagers een gemiste kans, om niet meer met de school in gesprek te willen gaan, terwijl daar wel een aanbod toe is gedaan door de directie en het bevoegd gezag. Ter zitting heeft de voorzitter van het bevoegd gezag aangegeven, dat een gesprek met klager ook voor de school een leermoment geweest had kunnen zijn. Het gesprek had eventuele onduidelijkheden kunnen wegnemen en pijnpunten in de communicatie kunnen blootleggen. Een dergelijk gesprek had eventueel kunnen voorkomen dat L de overstap naar een andere school heeft moeten maken.

Alles overziende, verklaart de Commissie de klacht deels gegrond, deels ongegrond

ADVIES 2017/231

Aan:

Het bestuur van Stichting X te P (hierna te noemen: het bevoegd gezag),
inzake de klacht van de heer K, vader van L (hierna te noemen: klager).

I. Het verloop van de procedure

Per email van 24 oktober 2017, heeft klager, bij schrijven van zijn advocaat mr. A.C.R. Molenaar een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie voor het Christelijk Onderwijs (verder te noemen: de Commissie) tegen de R.K. Scholengemeenschap S te P. De klacht is tevens gericht aan de heer A1, teamleider dienstverlening (verder te noemen: de school en aangeklaagden).

Bij brief van 21 november 2017 heeft de voorzitter van het college van bestuur, mevrouw B, de Commissie laten weten dat de klacht nog niet in behandeling is geweest bij het bevoegd gezag. Het bevoegd gezag zal klager alsnog uitnodigen voor een gesprek. De gemachtigde van klager heeft echter aan de Commissie laten weten geen vertrouwen te hebben in dit gesprek en heeft verzocht de klachtafhandeling via de Commissie te laten lopen.

Op 13 december 2017 heeft mevrouw B, namens het bevoegd gezag en de aangeklaagde, haar reactie aan de Commissie doen toekomen.

Op 10 januari 2018 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Utrecht, alwaar mevrouw B en de heer A1 aanwezig waren. Klager was aanwezig, bijgestaan door zijn gemachtigde en mevrouw C, juridisch secretaresse.

II. Omstandigheden van de klacht.

Op donderdag 21 september 2017 is L, leerlinge uit klas 3, seksueel geïntimideerd door een schoolgenoot, M. De teamleider is van dit incident getuige geweest en heeft een rapportage opgesteld. De rapportage is niet gedeeld met de familie van L. Er heeft op 22 september een gesprek plaatsgevonden met de familie en 2 teamleiders. Daarin heeft L aangeven dat zij van achteren ongewenst is aangeraakt en vastgepakt. Zij is toen boos geworden en heeft M geslagen. Vervolgens is zij vastgepakt en tegen de muur geduwd, waarbij zijn lichaam tegen het hare kwam. De teamleider heeft aangegeven dat de school actie zou ondernemen en heeft de familie geadviseerd aangifte te doen bij de politie. Er is aan L aangegeven, dat zij aan leerlingen die naar het incident vragen moet aangeven dat zij er niet over mag praten.

Dezelfde dag is er een aantal leerlingen dat getuige was van het incident, waaronder M, gehoord. M ontkende dat hij L had vastgepakt, maar andere leerlingen gaven aan dat hij dit wel had gedaan. Op maandag 25 september is door het MT besloten dat M geschorst zou worden in afwachting van verwijdering.

Op dinsdag 3 oktober heeft L een gesprek met de zedenpolitie gevoerd. Naar aanleiding van dit gesprek heeft de zedenpolitie contact opgenomen met de school. Het blijkt dat L daar een andere verklaring van het incident heeft afgegeven dan zij op school heeft gedaan. De verklaring bij de zedenpolitie hield in dat M haar van achteren had vastgepakt om haar rustig te krijgen. Deze verklaring kwam overeen met de verklaring van M zelf. De zedenpolitie geeft de school het advies dat de ingezette maatregel, schorsing in afwachting van verwijdering, te zwaar is.

Naar aanleiding van het advies van de zedenpolitie is besloten de schorsing van M op te heffen en is de passage 'in afwachting van verwijdering' uit het besluit geschrapt.

Op 4 oktober is er, naar aanleiding van de terugkeer van M, contact gezocht met de broer van L. Vervolgens is er contact geweest met de advocaat van de familie. In dit gesprek is door de advocaat aangegeven dat er gesproken werd met een andere school over een schoolwissel.

Het standpunt van klager is als volgt

De klacht houdt in dat de school heeft verzuimd een veilig klimaat voor L te bieden. De school heeft geen enkele nazorg geboden aan L en haar familie. Zij is niet verwezen naar een maatschappelijk werker of schoolpsycholoog. Zij is volledig aan haar lot overgelaten en voelde zich in de steek gelaten.

Het incident heeft diepe indruk op L gemaakt en sindsdien is zij iedere dag angstig en bezorgd naar school gegaan. L was niet van op de hoogte gesteld van de terugkeer van M op 4 oktober en werd zonder het te weten ineens weer met hem op school geconfronteerd. Tevens is de familie niet voldoende geïnformeerd over de stappen die de school heeft gezet in dit proces.

L is tijdens het gesprek bij de zedenpolitie, omdat er een mannelijke agent bij het gesprek aanwezig was, dichtgeklapt en heeft daar een afgezwakte verklaring afgegeven. Klager verwijt de school dat bij het opheffen van de schorsing slechts is afgegaan op dit advies van de zedenpolitie en daarbij geen eigen afweging ten aanzien van de situatie heeft gemaakt.

Ook tijdens de schorsing is L door vrienden van M lastiggevallen. Nadat M terug was voelde zij zich niet meer veilig. Op 9 oktober 2017 heeft L zich ziekgemeld en is vervolgens besloten dat zij na de herfstvakantie op een scholengemeenschap in P2 zou starten. Ook bij deze schoolwissel is zij niet bijgestaan door de school.

Klager stelt dat de school verzuimd heeft de betrokken instanties in te lichten over de schorsing van M en heeft het vermoeden dat de school er alles aan doet om uit een conflict te blijven met M en zijn Marokkaanse achterban.

II. Standpunt van de school, aangeklaagden en het bevoegd gezag

Het bevoegd gezag en de teamleider hebben het feitenrelaas, zoals hierboven beschreven aan de Commissie doen toekomen.

Allereerst is er volgens de school geen sprake van het in stand houden van een onmogelijk situatie op school die door het gedrag van M wordt veroorzaakt. Sinds de start van zijn schoolloopbaan op deze school zijn niet eerder ernstige signalen over zijn gedrag ontvangen.

M is geheel volgens de procedure geschorst in afwachting van nader onderzoek. De leerplichtambtenaar is hiervan op de hoogte gesteld. Na het gesprek met de zedenpolitie is overwogen de schorsing te verlengen, hiervoor is niet gekozen daar de schorsingsgrond "aanranding" door L in haar verklaring bij de politie is ingetrokken.

De school stelt dat diverse medewerkers aandacht hebben besteed aan de nare situatie waarin L zich bevond na het incident. Zowel in het telefoongesprek op de dag van het incident zelf als in het gesprek van vrijdag 21 december is de familie persoonlijk op de hoogte gesteld van de gebeurtenissen. Tussentijds hebben medewerkers op school met L gesproken over haar gevoel van onveiligheid en zijn afspraken gemaakt over het vragen van hulp aan medewerkers van school.

De communicatie met de familie had beter dienen te verlopen. Helaas is er door tussenkomst van de advocaat geen gesprek meer met de familie tot stand gekomen, terwijl het bevoegd gezag de familie daar wel toe heeft uitgenodigd.

De voorzitter van het bevoegd gezag had de nasleep van het incident graag in een persoonlijk gesprek met de klager en zijn advocaat willen bespreken. In dit gesprek had de school stil kunnen staan bij de overwegingen van de school en de mogelijke verbeterpunten op het gebied van de communicatie.

IV. Overwegingen van de Commissie

De Commissie overweegt het volgende.

De Commissie stelt vast dat de school de besluiten en afwegingen rondom de schorsing/(niet)verwijdering van M op goede gronden heeft kunnen nemen en maken; geconstateerd wordt, dat de stappen in dit proces zorgvuldig zijn gezet. Dat de school in dat verband het advies van de zedenpolitie zwaar heeft laten wegen, acht de Commissie niet onbegrijpelijk. In zoverre is de klacht ongegrond.

Alhoewel aan L op 4 oktober 2017 is doorgegeven dat M weer op school zou terugkeren, vraagt de Commissie zich af, of het haar duidelijk was dat de terugkeer de volgende dag al zou plaatsvinden. De Commissie kan zich daarom voorstellen dat de confrontatie met M, de volgende dag op school, heeft bijgedragen aan haar gevoel van onveiligheid.

Daarnaast had het in de rede gelegen indien aan L een vorm van counseling was aangeboden of dat zij zou zijn doorverwezen naar de schoolmaatschappelijk werker. Voor zover aan de Commissie bekend, is aangegeven dat L om hulp kon vragen als zij dat nodig had, maar is er aan haar geen actief aanbod van enige 'slachtofferhulp' gedaan. In zoverre is de klacht gegrond.

De Commissie sluit niet uit dat de school onbedoeld meer aandacht heeft besteed aan de terugkeer van M en dat tegelijk L niet de nazorg heeft gekregen die zij nodig had. Dat de school hierin (bewust) 'partijdig' is geweest, acht de Commissie niet aannemelijk.

Voorts acht de Commissie het van de zijde klagers een gemiste kans, om niet meer met de school in gesprek te willen gaan, terwijl daar wel een aanbod toe is gedaan door de directie en het bevoegd gezag. Ter zitting heeft de voorzitter van het bevoegd gezag aangegeven, dat een gesprek met klager ook voor de school een leermoment geweest had kunnen zijn. Het gesprek had eventuele

onduidelijkheden kunnen wegnemen en pijnpunten in de communicatie kunnen blootleggen. Een dergelijk gesprek had eventueel kunnen voorkomen dat L de overstap naar een andere school heeft moeten maken.

Alles overziende, verklaart de Commissie de klacht deels gegrond, deels ongegrond.

V. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht

Verklaart de klacht deels gegrond, deels ongegrond.

VI. Advies aan bevoegd gezag

Los van het oordeel over de klacht (zie onder IV.), ziet de Commissie geen aanleiding om een aanvullend advies uit te brengen.

Aldus gegeven op 10 januari 2018 door mr. H. C. Naves, voorzitter, alsmede door drs. K.B. Visser en drs. E. Couperus leden, in tegenwoordigheid van mevr. mr. A.C. Gröllers als secretaris.